

*V příjemném a pohostinném prostředí country areálu restaurace U Letců v Hradci Králové-Věkoších proběhlo v sobotu 4. května pod poněkud zavádějícím názvem **Hudlovačka 2002***

již tradiční oblastní kolo kvalifikace amatérských skupin na nejvýznamnější hudební festivaly (Zahrada 2002 aj.)

Letošní ročník lze stručně charakterizovat vysokou účastí nejen z regionu severovýchodních Čech a velmi vyrovnanou úrovní účinkujících kapel. O zájmu vystoupit na Hudlovačce jako "vstupence na velké tradiční a celostátní festivaly" svědčí vysoký počet kvalifikujících se skupin (z téměř 90 bylo do Hradce Králové vybráno 27!), takže začátek klání se musel posunout už na 10 hodin dopoledne.

Nakonec v 10 hodinovém maratónu vystoupilo 26 skupin v tomto pořadí:

Soukromá návštěva - Hradec Králové, Zbytky slušnosti - Vysoké Mýto, Žůžo band - Nechanice, Veget - Náchod, Dilema - Polička, Luisiana - Dobruška, Silmaril - Trutnov, Na ex - Liberec, Vespel - Dolní Újezd u Litomyšle, Chrupa - Chrudim, Jameki - Polička, AsBest Band - Hlinsko, po přestávce pak Gamba Blues Band - Přelouč, Nacopak Band - Náchod, Origo - Děčín, Šmehydlo - Chrast u Chrudimi, V.I.S. Petra Kuldy - Ústí nad Orlicí, Xilt - Litomyšl (psáno s háčkem nad X), Kaluže - Pilníkov, Pádlo - Pardubice, Pročne - Hradec Králové, Modrá Kref - Pardubice, Na pár chvil - Litomyšl, Baborad' - Pardubice/Heřmanův Městec, Divadlo - Trutnov, Nový Paka - Hradec Králové?

O tom, že propojování hudebních žánrů a stírání stylových hranic stále pokračuje, svědčí účast takových skupin, jejichž vystoupení by bylo ještě před několika lety na tradičních "folk and country" festivalech stěží představitelné (Gamba Blues Band, Divadlo Trutnov, Nacopak Band-Náchod, Origo-Děčín)? Skupiny měly na svá vystoupení pouhých 15 minut, což postačovalo na 4 až 5 písniček. Odborná porota složená tradičně z pořadatelů nejvýznamnějších "folkových" festivalů (rozuměj ve smyslu vše mimo pop, rock, jazz?) v čele s šéfredaktorem časopisu Folk & Country Michalem Juppem Konečným rozhodně neměla lehkou práci vybrat ty nejlepší.

Ve srovnání s dřívějšími ročníky lze říci, že všeobecně byly kapely velmi vyrovnané, zlepšila se jejich instrumentální úroveň a většina si dala zvláště záležet i na vokálním projevu. To se projevilo příznivě nejen účastí oku lahodících lepých děvčat v drtivé většině souborů, ale především u některých amatérských skupin dosud zřídka slýchanými vícehlasy. (Chtělo by to dostat víc žen i do parlamentu a do vlády). Velmi

potěšitelné pak bylo zjištění, že amatérské skupiny, které jsme viděli již vloni, na sobě pracují a že se stále zlepšují.

Téměř nepsanou podmínkou úspěchu a šance na postup je vlastní původní tvorba? I v tomto směru některé skupiny velmi příjemně překvapily neotřelými a nekonvenčními harmoniemi a pozoruhodnými texty. Bezvadná intonace a příjemný vzhled jsou nutnou, ale nikoliv postačující podmínkou? Zde bodovaly zejména ty soubory, které měly ve svém středu jednu až tři dívky. (Většinou se jako optimální jevil počet dva kusy).

Ale již dost obecností a podívejme se na to nejzajímavější. Skupinám, které nebudou dále v textu uvedeny, se předem omlouvám, ale opravdu nelze v krátkém článku zmínit úplně všechny. Myslím, že i tak je účast na Hudlovačce pro mnohé vrcholem jejich dosavadní činnosti a pěkným úspěchem. Takže, co jsme vlastně slyšeli?

Do přestávky bylo, alespoň pro mne, nejzajímavější vystoupení **Silmarilu** z Trutnova, dvou zpívajících kytaristů a houslistky? Očekávám, že výborně sladěné a sezpívané hlasy, barevné kytary, nadprůměrné texty, originální vlastní písničky i vkusná aranžmá s "violovými" rejstříky posmutnělých houslí, je posunou na čelní pozice výsledkové listiny. Pro mne osobně byli právě oni největším překvapením a objevem Hudlovačky 2002 a tuším, že by mohli v budoucnu postoupit hodně vysoko. Určitě by jim prospělo rozšíření o basistu, pak nebudou mít slabé místo? O jedné jejich písni s názvem Acid Rain zpívané pro našince zatím stále ještě cizím jazykem jsem po poslechu soudil, že jde o akustickou cover verzi cizího převzatého hitu mne neznámé anglosaské skupiny? Správná hitová píseň totiž musí něco vzdáleně připomínat (musíte s ní vnitřně souznít), ale nesmíte přijít na to co? Jinak je to plagiát!

Příjemnými a usazenými vokály a sympatickým projevem potvrdila stále se zlepšující úroveň skupina **Luisiana** z Dobrušky.

Vlastní originální tvorbou s pozoruhodnými instrumentálními výkony a s občas poněkud ostřejšími hlasovými rejstříky, na sebe upozornili liberečtí **Na ex** se dvěma zpěvačkami.

Sedmičlenná sestava **Vespol** z Dolního Újezda s čistými barevnými vokály a velmi dobrým baskytaristou hraje něco na pomezí folkrocku a akustického rocku, vzdáleně

připomínajícího Chinaski (v tom dobrém?). Možná v celkovém hodnocení tak trochu doplatí na poněkud "pražsky" stylizovaný projev zpěváka v jejich úvodní písni Noviny alá David Koller ze skupiny Lucie (v tom horším?).

Chrudimská Chrupa omlazená dvěma zpěvačkami, veterán východočeské tramské a folkové scény, předvedla stylový výkon na profesionální úrovni.

Svižný "folkrock" hraje skupina **Jameki** z Poličky se sladěnými kontrastnějšími vokály. Ze souboru vyzařuje energie, možná ale, že některým skladbám by prospělo střídmější a nekomplikovanější aranžmá. Zbytečně překomplikovaná baskytara se občas přetahovala s kytarami o "vedoucí úlohu" v rytmu. Někdy méně bývá více.

Po přestávce se začalo pěkně od podlahy: nejprve areál u Letců rozpumpoval přeloučský **Gamba Blues Band** s ostře vybroušenými kytarami a stylovým charismatickým frontmanem následovaný náchodským **Nacopak Bandem**, který na profesionální úrovni hraje neméně rasantně taneční moderní country-rock v čele s excelentním sólistou na foukací harmoniky.

Určitý protipól a zklidnění představovalo vystoupení "vokálně instrumentální skupiny"

V.I.S. Petra Kuldy

z Ústí n.O. s poněkud exaltovaným zpěvem a výbornou flétnou, které by snad šlo označit za typicky poslechovou intelektuální folkovou kapelu. Můj dobrý známý Tomáš K. by řekl: "Nemá to koule?" Z podobného soudku čepují zřejmě i

Kaluže

z Pilníkova, které předvedly pozoruhodné instrumentální výkony. Velmi dobrou úroveň mají i

Xilt

z Litomyšle a Šmehydlo

z Chrasti u Chrudimi s příjemně znějícími vícehlasy.

Jedním z vrcholů odpoledne bylo vystoupení hradecké sestavy Pročne, hrající proti loňsku v pozměněném a velmi úsporném instrumentálním obsazení - kytara, kontrabas, opět se dvěma zpěvačkami (rytmické nástroje). Pročne se blýsknuli vynikajícím zpěvem se sladěnými vícehlasy, citlivě odstupňovaným dynamickým soundem i suverénními instrumentálními výkony. Polovinu z přednesených skladeb jsme sice již kdysi slyšeli od

hradeckého Akvamarínu (pro pamětníky - se zpěvačkou Ivou Marešovou, dnes Deset očí...), ale zaranžovanou a zahrnou po svém. Proč ne? Lahůdkou pro fajnšmekry byla píseň doprovázená pouze houslemi a svingujícím kontrabasistou. Kdo pamatuje kontrabasistu začínajícího před lety mj. ve skupině Doklobouku, neuvěřil by, jakého hudebního vývoje a pokroku je amatérský hudebník schopen dosáhnout.

Skupina Modrá Kref z Pardubic hlásící se již svým jménem k bluegrassu, ač oslabená o jednoho kytaristu, předvedla i ve čtyřech tradičně strhující a plnokrevný výkon s vynikajícím zpěvákem a bezchybnou instrumentální souhrou. Můj dobrý známý Tomáš K. by řekl: "Má to koule?"

Loňští benjamínci Hudlovačky - Baborad' z Heřmanova Městce - přijeli letos do Hradce posílení o bubeníka a na jejich rytmickém usazení a tahu písni byla tato změna znát. Devízou souboru je pozoruhodný hlas zpívajícího kytaristy i originální texty i hudba.

Když už všem posluchačům i porotě v závěru docházely síly, o pokropení "živou vodou" se postaral svým vystoupením "královéhradecký spolek restauračních umělců" Nový Paka

Jejich asi půlhodinový blok písniček na závěr byl balzámem pro ucho i oko a frontálním útokem na bránice vděčných posluchačů. Soubor, který sám sebe stylově řadí "mezi dixieland a Disneyland", s frontmanem Ivošem Peterou hraje s nevídaným nasazením a hlavně po svém bez ostychu předělané dixielandové standardy. Zde parafrázuji Tomáše K: "Koule mají všichni?". I když místy se jejich texty zaobírají i dosti lechtivými náměty, většinou se tak děje ještě na hranici slušnosti, jak o tom svědčily rozzářená očička a rozesmáté pusinky přítomných divaček.

Ke zdařilému průběhu celé přehlídky přispěl významně neopakovatelným průvodním slovem Vláda Casey Růža, který skupiny představoval se svým typickým sarkastickým humorem a nadhledem. O výborný, plastický a čitelný zvuk a rovné podmínky pro všechny soutěžící se postaral Mistr zvuku pan Mirek Hron. Je jenom škoda, že příležitosti najednou vidět tolik skupin a slyšet výbornou muziku, využilo za velmi rozumný peníz 50,- Kč jen několik desítek diváků? Pro Hradec již asi typický jev. Za krásného slunečného letního počasí asi zase "zvítězila" televize. Na závěr šestice pro mne nejzajímavějších skupin v abecedním pořadí:

Baborad', Chrpa, Modrá Kref, Nový Paka, Pročne, Silmaril?

Neberte to moc vážně, porota určitě vybrala i jiné?

(Poznámka: Rozsah textu, který jsem věnoval jednotlivým skupinám v článku, napoví důvtipnému čtenáři, koho bych pasoval na Heavy Horses (tažné koně...). Omlouvám se, že jsem toho tolik napsal, ale bylo ve mně jako v koze a muselo to ven).

Váš